

Daha Adımı Bellemedin mi

– İpciERDOĞAN · 24 Mart 2021

DAHA ADIMI BELLEMEDİN Mİ?

Halil dört oğlan kardeşin en büyüğü idi. Kardeşleri Ali, Hasan (Hasso), ve Aslan kadar güzel olmasa da ilk oğlu olmasından dolayı anası onu daha çok el üstünde tutardı.

Küçük kardeşi Aslan gibi okuldan teneffüslerde kaçıp anasını bulduğu yerde emmese de ana ve babasına benzemiş, diğer kardeşlerine göre daha iri kıyım bir çocukluğu olmuştu.

Onun çocukluğunda köylü genelde fakirdi. Sabah bulunursa tarhana çorbası, diğer vakitlerde de bulgur pilavı, kuru fasulye, mantı, pancar çırpması firek soğan parpılaması gibi et yüzü görmeyen yemeklerle karın doyururlardı.

Yaşı ilerledikçe iri kıyım bir babayiğit olurken şapkasıyla saklamaya çalıştığı başında sonradan oluşan üç tane yumurta şeklindeki yağ bezleri de belirgin hale gelmişti. Lakap takmada gecikmeyen köylüleri ona bu iri kıyımlığından dolayı 'gürbüz ve iri kıyım' anlamına gelen 'Göbül' lakabını yakıştırmışlardı. Zamanla asıl adı unutulmuş Göbül aşağı, Göbül yukarı olmuş, ilk önceleri kızsız da zamanla o da bu lakaptan zevk alır olmuştu.

Gerek askere gitmeden, gerekse askerden geldikten sonra köyde düğünlerde gelenek haline gelen "kelle atımında" zengin düğünlerinde yemeklik için kesilen inek yada tosunun kellesini belirlenen yüksekçe bir damın üstüne atarak orada seyirci olarak bulunan kelle alayını evlerinin önüne çeken sayılı gençlerden biri olmuştu.

Babası onu köyün güzel kızlarından Güllüyle evlendirdikten sonra evleri dar geldiğinden dolayı onları evden ayırmak zorunda kaldı.

Evlenip çoluk çocuğa karışınca çiftçi durmakla, amelilik, yapmakla, köy bakkallarının şehirden aldığı matağını taşımakla geçimini temin etmeye başladı.

Akçağıl köyünün ekinleri başka yerlere nazaran bir ay erken yetiştiğinden dolayı orada tırpan sallar, sonra da köye döner, iyi çalıştığından dolayı herkes hemen onu tarlasına elden beş fazla verip ekin biçmeye götürürdü.

Kerpiç kesmede, kuvvetli olduğundan duvarın üstünde çalışan ustaya kerpiç atmada üstüne yoktu. İnşaatlarda çalışırken ustaların taşları, kerpiçleri üst üste denk getirip koymalarına, ip ve şakül tutmalarına çok dikkat eder, hele sıvacının malasıyla çamuru duvara çarptıktan sonra elindeki malayla duvara sıvanmasına bayılırdı.

Zamanla bu işe kendini öyle vermişti ki zamanla aranan ustalardan biri haline gelmişti. Hatta şehirde Baktıroğlu konağını nasıl sıvadığını gerine gerine anlatırken ağzındaki sigaranın dudağını yaktığını fark etmezdi bile.

O yıllarda şehirde köyünün gençleri Cacabey Cami çevresinde elde bel, kazma, kürek bekleşir bağ belletecek, amelelik, ustalık yaptracak şehirliler hemen bunları tercih ederlerdi. Nedeni bu kara yağız gençlerin yediği ekmeğin hakkını vermeleriydi.

Arada sırada köylülerine katılıp Ankara'ya çalışmaya gider iyi para kazanıp köyüne dönerdi. Bu

gidiş gelişlerinde inşaatın aşçısına yardım ederken ondan yemek pişirmenin tariflerini almış, başka bir inşaat'ta da aşçı olarak çalışanlara yemek hazırlarken bu sayede amelelik ve onun yorgunluğundan kurtulmuştu.

Çevre köyler onun nasıl çalışkan biri olduğunu bildiği için diğerlerine bakarak Halil ustayı tercih ederler, bu durum da bazen kıskançlıklara neden olurdu.

Köylüsü Kasıllıların Memmet Ali ile Horla köyünde keseniye (iş bitimi) bir evin yapını üstlenmişlerdi. Memmet Ali usta evin duvarlarını kerpiçle örerken biten yerleri de ardı sıra Halil ağzında bir hasret türküsü ha bire mala sallıyor işi bir an önce bitirmeye gayret ediyordu. Geleli on beş gün kadar olmuş evi, çocukları ve köyü gözünde tütüyordu.

Çalıştığı yerin yakınında “çerçi, çerciii, çerçi geldiii, leblebim, üzümüüm, keçi buynuzum vaaar, çorap eskisiyenen, eski naylon ayakkabıyınan, yününen satarım” diye kendisine yabancı gelmeyen bir sesle daldığı hayallerden birden uzaklaştı. Pür dikkat bakınca bu köylüsü çerçi Çolak Irza'dan başkası değildi.

Köy köy çerçilik yaparak geçimini sağlayan Çolak Irza'nın yolu o gün Horla köyüne düşmüştü. Başı müşteri fazlası çocuklardan dolayı düğün evi gibi kalabalıktı. Alıyor, veriyor, bir yandan da çalmasınlr diye çocuklardan gözünü ayırmıyordu.

Beko Emmi Malya çiftliğinde çoban durmuş, çocuklarını hanımına emanet etmiş orada davar güdüyor, arada sırada bir izin alıp köyüne geliyor, evinin eksikliğini, gediğini görüp tekrar geri dönüyordu.

Çolak Irza'nın başındaki çocuklardan birisi de Beko'nun oğlu yaramaz Mustafa idi. O da diğer çocuklar gibi çerçiden bir şeyler alacak ama ona verecek ne para ne de evlerinde bir şeyleri vardı. “İlla sende al aney, bende isterim aney” diye anasına eziyet ediyor, taşıyor, arada tekme sallıyor, ağıdının birini bırakıp diğerine başlıyordu.

Bir çare kalan kadın umut ışığı olarak az ileride ki inşaat'ta sıva yapan Halil ustayı gördü. “Göbül ağa, “Göbül ağa”sana zahmet şu çocuğu bir azarla da korksun” diye yalvaran sözlerini utana, sıkıla ona ulaştırmaya çalışıyordu.

Halil usta başını bir o yana, bir bu yana çevirirken sigaradan bir nefes çekti, öfkeyle onu bir eline alıp ağzını serbest bırakınca “Benim adım Halil onbaşını, Halil onbaşını, bi daha unutmama olur mu, adımi iyi belle, ben 'ayı gurtmuyum' da senin veledini gorkuduyum fışgını (hayvan pislği)” diye o gür bas bas bağırılmaya başladı.

Altmışlı yılların başlarında Almanya'ya işçi akımı başlamıştı. Kimi kişiler işçi bulma kurumu kanalıyla, kimileri de turist olarak kaçak yollardan sınırı geçebilirse önce Avusturya'ya, yolunu ve adamını bulurlarsa oradan da Almanya'ya geçebiliyorlardı. Halil usta da turist gidenlerden biriydi.

Zor şartlarda Avusturya'ya ulaşmış, orada işçi olarak kalmış, sonradan oğulları Yılmaz ve Memmet Ali'yi de oraya düşürmüştü. Aradan geçen yıllar içerisinde haliyle yaşanmaya yüz tutmuş, Güllü'sünün hasreti de ağır basınca köyüne kesin dönüş yapmak zorunda kalmıştı.

Hafta da bir gün evinin ihtiyaçları için şehre gelir, işlerini bitirdikten sonra da oğlu Yılmaz'ın kayını olan Eski Ankara Cad. Uğrak Pasajı'nda turu temizleme işiyle uğraşan Kaya'nın yanına uğrar, köyün arabasının kalkış saatine kadar orada hasbi hal ederek beklerdi. Bu geliş, gidişlerin de Kaya ona

ay, kahve ikram ederek gönlünü alırdı.

Kahveyi önceleri alıştıranlar Almanya'ya işçi olarak gidince orasını Horla köyünden birisi devralmış, o çalıştırıyordu. Adam kendi halinde, aza kanaat eden, kimsenin işine, aşına karışmayan efendi birine benziyordu.

Halil ustayı Kaya'nın yanına gelip, giderken görmüş, kafası büyük, şapkası küçük bu adamı tanımakta güçlük çekmemişti.

Bu onun çocukluk döneminin Gbl emmisiydi. Ocakta ay doldururken Gbl emmisini gelip geçerken görüyor, pek oralı olmuyor gibi davranarak ona bir muziplik yapmanın yollarını arıyordu.

O gün Halil usta işleri dolayısıyla Kaya'nın iş yerine gelmekte biraz gecikmiş, dolmuşun kalkmasına az bir zaman kaldığı için de sözlerini kısa kesiyor, bir an önce oradan kalkmanın telaşını taşıyordu.

Kaya, Halil Ağasına köy dolmuşunu kaırtmak ve bu sayede onu akşam evine misafir etme sevdasına işi mahsustan ağırdan alıyor "Amaan Halil Ağa, acelen niye, sanki evde'gara gözlü' avradın seni mi bekliyo, ben sana gayfeden bir çay sleyimde gursağına bir sıcaklık düşsün" diye ona takılmaktan geri kalmazken farkında olmadan Mustafa'ya aradığı muziplik yapma fırsatını veriyordu.

Aradan beş dakika geçmeden Mustafa elinde bir bardak çayla içeri girip selam verdikten sonra gözlerini Halil ustanın gözlerine dikip hafifçe gülümseyerek "buyur Gbl emmi, çayını getirdim, i afiyet olsun" diyerek 'bu yumurtadan nasıl civciv çıkarırım' hesabı içindeydi.

O anda Halil ustanın cinleri tepesine çıkmış, beyni zonk zonk ediyordu. Deli danalar gibi tepinerek oturduğu yerden bastonuna dayanarak zar zor ayağa kalkıp belini doğrultunca gözlerini Mustafa'nın gözlerine dikerek "Ula Beko'nun oğlu, anan sana benim adımı daha belletmedi mi? Daha adımı öğrenemedin mi? Benim adım Halil onbaşi, Halil onbaşi" diyerek ıkıştığında meğer o da Mustafa'yı aradan geçen bunca zamana rağmen unutamadığını belli ederken orada bulunanların gülüşmeleri görmeye değerdi.

ERDOğAN ALIşKAN KIRşEHİR 13 09 2017 GERÇEK YAşANMIş HİKAYELER.